

T-291/03. sz. ügy

Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano

kontra

**Belső Piaci Harmonizációs Hivatal
(védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)**

„Közösségi védjegy – Törlési eljárás – A GRANA BIRAGHI közösségi szóvédjegy – A »grana padano« eredetmegjelölés oltalma – Szokásos jelleg hiánya – A 40/94/EK rendelet 142. cikke – 2081/92/EGK3 rendelet”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2007. szeptember 12. II - 3086

Az ítélet összefoglalása

1. *Közösségi védjegy – Fellebbezési eljárás – A közösségi bírósághoz benyújtott kereset – Az OHIM eljárási szerepe
(Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 133. cikk, 2. §)*

2. *Közösségi védjegy – A védjegyoltalomról való lemondás, a védjegyoltalom megszűnése és a védjegy törlése – Feltétlen törlési okok – A földrajzi jelzések és eredetmegjelölések oltalmára vonatkozó szabályok megsértésével lajstromozott védjegy*
(2081/92 tanácsi rendelet, 13. és 14. cikk, valamint 40/94 tanácsi rendelet, 142. cikk)
3. *Közösségi védjegy – A védjegyoltalomról való lemondás, a védjegyoltalom megszűnése és a védjegy törlése – Feltétlen törlési okok – A földrajzi jelzések és eredetmegjelölések oltalmára vonatkozó szabályok megsértésével lajstromozott védjegy*
(2081/92 tanácsi rendelet, 13. és 14. cikk, valamint 40/94 tanácsi rendelet, 142. cikk)
4. *Mezőgazdaság – Egységes jogszabályok – A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi jelzésének és eredetmegjelölésének oltalma – 2081/92 rendelet*
(2081/92 tanácsi rendelet, 3. cikk és 13. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés)
5. *Közösségi védjegy – A védjegyoltalomról való lemondás, a védjegyoltalom megszűnése és a védjegy törlése – Feltétlen törlési okok – A földrajzi jelzések és eredetmegjelölések oltalmára vonatkozó szabályok megsértésével lajstromozott védjegy*
(2081/92 tanácsi rendelet, 13. és 14. cikk, valamint 40/94 tanácsi rendelet, 142. cikk)

1. A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) egyik fellebbezési tanácsának közösségi védjegyre vonatkozó határozata ellen benyújtott kereset esetén az OHIM, anélkül hogy változtatna a jogvita lényegi elemein, kérheti, hogy választása szerint az egyik vagy a másik fél kérelmének adjanak helyt, és az e fél által előterjesztett kérelmek támogatására érveket hozhat fel. Ellenben a felek által elő nem terjesztett hatályon kívül helyezés iránti kérelmeket és hatályon kívül helyezés iránti jogalapokat nem terjeszthet elő.

(vö. 22. pont)
2. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 142. cikke és a mezőgazdasági

termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 2081/92 rendelet 14. cikke szerint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) köteles a 40/94 rendeletet úgy alkalmazni, hogy az ne érintse az eredetmegjelölések számára a 2081/92 rendelettel biztosított oltalmat.

Következésképpen az OHIM-nak minden olyan megjelölés lajstromozását el kell utasítania, amely a 2081/92 rendelet 13. cikkében leírt valamelyik helyzetben van, és a már lajstromozott védjegyeket érvénytelennek kell nyilvánítania.

(vö. 53–56. pont)

3. Amikor valamely oltalom alatt álló eredetmegjelölés több elemből áll, ahol az egyik egy mezőgazdasági termék nevét vagy élelmiszer szokásosnak minősülő elnevezését foglalja magában, ezen szokásos elnevezés valamely lajstromozott védjegyben való használatát a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek

oltalmáról szóló 2081/92 rendelet 13. cikke első albekezdésének a) és b) pontjával összhangban állónak kell tekinteni, és az eredetmegjelölésre alapított törlés iránti kérelmet el kell utasítani.

Ebben a tekintetben a 2081/92 rendelettel bevezetett közösségi bejegyzési rendszerben az elnevezés különböző összetevőinek biztosítandó oltalomra, és különösen az arra vonatkozó kérdések, hogy szokásos elnevezésről vagy az e rendelet 13. cikkében meghatározott gyakorlattal szemben oltalmazott összetevő oltalmáról van-e szó, az ügy ténybeli összefüggéseinek átfogó elemzése alapján elvégzendő részletes elemzés tárgyát képezik.

Valamely eredetmegjelölésre alapított közösségi védjegy törlése iránt indított eljárás keretében az OHIM hatáskörrel rendelkezik az ilyen típusú vizsgálat elvégzésére, és adott esetben valamely eredetmegjelölés szokásos része oltalmának elutasítására. Ugyanis mivel nem valamely oltalom alatt álló eredetmegjelölés érvénytelenségének megállapításáról van szó, az a tény, hogy a 2081/92 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése kizárja az oltalom alatt álló eredetmegjelölésben szereplő szokásos elnevezések oltalmát, feljogosítja az OHIM-ot annak meg-

vizsgálására, hogy a szóban forgó kifejezés valóban egy mezőgazdasági termék vagy élelmiszer szokásos elnevezésének minősül-e.

határozott „szokásossá vált elnevezés” fogalom alkalmazható azokra az elnevezésekre is, amelyek mindig szokásosak voltak.

(vö. 63–64. pont)

(vö. 58–60. pont)

4. A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 2081/92 rendelet 3. cikke, miután megállapítja, hogy nem lehet bejegyezni a szokásossá vált elnevezéseket, előírja, hogy annak megállapítása érdekében, hogy az elnevezés szokásossá vált-e, vagy sem, az összes tényezőt figyelembe kell venni, különösen az azon tagállamban fennálló körülményeket, ahonnan az elnevezés ered, illetve a fogyasztási területen, a többi tagállamban fennálló körülményeket és a vonatkozó nemzeti vagy közösségi jogszabályokat.
5. Valamely eredetmegjelölésre alapított közösségi védjegy törlése iránt indított eljárás keretében a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) nem állapíthatja meg, hogy az említett eredetmegjelölésben szereplő valamely elnevezés szokásos, és azon védjegy lajstromozása, amely ezt magában foglalja, nem sérti a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 2081/92 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdését, anélkül hogy elvégezné az említett szokásos jelleg meghatározására alkalmas tényezők összességének részletes elemzését.

Ugyanezeket a szempontokat kell alkalmazni a 2081/92 rendelet 13. cikke (1) bekezdése második albekezdésének végrehajtása érdekében. Ugyanis az ugyanezen rendelet 3. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében meg-

E tekintetben a jogi, gazdasági, műszaki, történelmi, kulturális és társadalmi adatok, amelyek alapján a szükséges részletes elemzés elvégezhető, különösen a következők: a vonatkozó nemzeti és közösségi jogszabályok, beleértve azok történeti fejlődését, az állítólag szokásossá vált elnevezéseknek az átlagfogyasztó általi észlelése, beleértve azt a tényt, hogy az elnevezés közismertsége

továbbra is valamely területen termelt termékhez kapcsolódik, annak következtében, hogy azt nem termelik a tagállam, vagy az Európai Unió más régióiban, az a körülmény, hogy egyes tagállamokban jogszerűen forgalmaztak egy terméket a szóban forgó elnevezéssel, akkor is, ha nem tartották be a hagyományos termelési módszereket, az a körülmény, hogy ezeket a műveleteket régóta végzik, a szóban forgó elnevezéssel rendelkező azon termékek mennyisége, amelyeket nem a hagyományos módszerekkel gyártottak, azon termékek mennyiségéhez képest, amelyeket ezekkel a módszerekkel gyártottak, a szóban forgó elnevezéssel rendelkező, nem hagyományos módszerekkel gyártott termékek piaci részesedése azon termékek mennyiségéhez képest, amelyeket ezekkel a módszerekkel gyártottak, az a tény, hogy a nem hagyományos módszerekkel gyártott termékeket az említett módszerekkel gyártott termékek termelési helyére való hivatkozással kínálják, a szóban forgó elnevezésnek nemzetközi megállapodásokban biztosított tartalma, és azon tagállamok száma, amelyek adott esetben hivatkoznak a szóban forgó elnevezés állítólagos szokásos jellegére.

Egyebekben nem kizárt annak lehetősége, hogy valamely elnevezés általános jellegének vizsgálata során figyelembe

vegyék a fogyasztók körében végzett közvélemény-kutatást, amelyet a szóban forgó elnevezés észlelésének megállapítása érdekében szerveztek, vagy az eredetmegjelöléssel, földrajzi árujelzőkkel és a különleges tulajdonságokra vonatkozó tanúsítványokkal foglalkozó tudományos bizottság létrehozásáról szóló 93/53 határozat által létrehozott bizottság véleményét, amelyet azóta felváltott az eredetmegjelölésekkel, a földrajzi jelzésekkel és a hagyományos különleges termékekkel foglalkozó tudományos szakértői csoport, amelyet a 2007/71 határozat hozott létre. Ennek a jogi és mezőgazdasági területen magasan képzett szakemberekből álló bizottságnak különösen az a feladata, hogy az elnevezések szokásos jellegét vizsgálja.

Végül figyelembe lehet venni más tényezőket is, különösen az elnevezések szokásos jellegének a Codex alimentariusban szereplő meghatározását, és a szokásos elnevezések használatáról és oltalmáról szóló nemzetközi egyezményeket.

(vö. 65–67., 88–89. pont)